

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Б. 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б. VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Ана Г. Г.а

като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20221210100453 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е въз основа на искова молба, подадена от Ц. Н. Б., ЕГН *****, от гр. Б. ул. „Е.П.*** против Л. Г. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.***.

Ищецът твърди, че 15.03.2021г. между него в качеството му на дарител и ответника Л. Г. Б., в качеството му на дарен, е сключен Договор за дарение от 15.03.2021г., обективиран в нотариален акт № 185, т. I, рег. № 2057, дело № 167/2021г. на помощник - нотариус по заместване А.Б. при нотариус И.К.а с район на действие Районен съд - Б. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 241, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 1574, акт. № 111, том V, дело № 460/2021г., по силата на който дарил на ответника по 1/10 ид. част от четири недвижими имота, предмет на договора /подробно индивидуализирани по граници и съседни в исковата молба/. Заявява, че дарил имота, без да е било налице дарствено намерение, поради натиск от дарения и на неговия син К. Л.ов Б., ЕГН *****, с месторабота: Държавен фонд Земеделие /ДФЗ/, гр. Б. пл. „Г.И., оказан върху него и сина му Т. Ц.в Б., ЕГН *****. В тази връзка сочи, че съпругата на Т. Ц.в Б. - И.С. Б.а, ЕГН 8297280097, била регистрирана като земеделски стопанин и на 15.01.2021г. била сключила Административен договор № **** за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с Държавен фонд „Земеделие“ със срок за изпълнение от 15.01.2021 г. до 15.01.2026 г. - 60 месеца, по силата на който е получила две плащания - всяко от които в размер на левовата равностойност на 12 500 евро за безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1. Стартова помощ за млади земеделски стопани. Излага, че първото плащане в размер на 24 447,50 лв. било получено на 27.01.2021 г., а второто плащане месец и половина по-късно - на 02.03.2021г. за същата сума. Навежда, че К. Л.ов Б., който работил в Държавен фонд Земеделие, гр. Благоевград бил консултирал съпругата на Т. Ц.в Б. - И.С. Б.а във връзка с изготвяне на необходимите документи за участие в програмата. След като И.С. Б.а била сключила договора за безвъзмездна финансова помощ и била получила първото плащане за безвъзмездна финансова помощ, К. Л.ов Б. и дарения Л. Г. Б. започнали да звънели на Т. Ц.в Б. и да искали от него парични суми с аргумента, че К. Л.ов Б. ще използвал служебното си положение като служител в Държавен фонд Земеделие, гр. Благоевград и ще предизвикал проверка, при която ще се докажело неизпълнение на задълженията на И.С. Б.а като

бенефициент по цитирания договор с Държавен фонд „Земеделие“. Поддържа, че К. Л.ов Б. и дареният Л. Г. Б. твърдели при тези обаждания и разговори, че след приключване на проверката, И.С. Б.а ще била длъжна да възстановила получените суми по програмата в петкратен размер или ще дължала на Държавен фонд Земеделие сума в приблизителен размер на 250 000 лв., което бил петкратен размер на получената сума по договора. Твърди, че от края на месец януари 2021 г. К. Л.ов Б. или баща му ответникът Л. Г. Б., понякога и двамата, периодично чакали Т. Ц.в Б. пред дома му, както и получавал обаждания от тях, с настояване да им заплатил парична сума в размер на 100 000 лв., за да не бъде прекратен сключеният от съпругата му договор с Държавен фонд Земеделие и да не се стигнело до заплащане на санкция в 5-кратен размер на БФП, която следвало да бъде получена по договора. Сочи, че първоначално Т. Ц.в Б. не приемал сериозно думите на двамата, защото исканата сума била изключително висока, а и не намирал основание съпругата му да бъде санкционирана от Държавен фонд Земеделие. Впоследствие разбрал, че баща му Ц. Н. Б. също бил предупреден от ответника Л. Г. Б., че синът му имал да си урежда сметки с него. Т. Ц.в Б. споделил на баща си каква била ситуацията, както и че не разполагал със сумата, която му искали, съответно не смятал, че имал основание да я даде на К. Л.ов Б. и Л. Г. Б.. Тогава ищецът Ц. Н. Б. предложил да прехвърли недвижими имоти на Л. Г. Б., като предложил идеални части от притежаваните от него наследствени недвижими имоти. Пояснява, че в първия момент Т. Ц.в Б. отказал, но натискът върху него станал много по-сериозен, а именно Л. Г. Б., който многократно твърдял, че имал родство с члена на ВСС - съдия М. както и лично познанство със съдията от РС- Благоевград П., с когото също били близки поради факта, че били съседи, в единия от случаите, когато бил пред дома на Т. Ц.в Б., директно го бил заплашил, че ако не платил исканата сума, ще използвал познанствата си с тези и други влиятелни хора в държавата, за да предизвикал прокурорска проверка и Т. Ц.в Б. да бъде уличен в евентуално престъпление, в резултат на което наличната му условна присъда да бъде променена на ефективна такава. Заявява, че след получаване на сумата по втория транш по договора, в началото на месец март 2021г., натискът върху Т. Ц.в Б. се засилил още повече и Т. Ц.в Б. решил, че поради липса на парични средства, ще се съгласил с предложението на баща му Ц. Н. Б. да прехвърли безвъзмездно част от имотите, които притежавал баща му на К. Л.ов Б. и Л. Г. Б.. Поддържа, че след като били извършени даренията, натискът спаднал драстично, дори Л. Г. Б. обяснил на Ц. Н. Б. и сина му Т. Ц.в Б. как като партньори ще можели на следващ етап да реализират част от имотите, на които били съсобственици в резултат на извършените дарения. В тази ситуация ищецът и неговият син Т. Ц.в Б. решили да опитат да поискат от Л. Г. Б. да върне имотите, защото ще подадат сигнал в полицията. Това изказване провокирало Л. Г. Б. да отправил нови заплахи към Т. Ц.в Б., като този път обявил, че новоизбраният министър на вътрешните работи в служебното правителство, с който се познавали, тъй като са израснали в един край, е негов близък приятел и че ищецът и неговия син Т. Ц.в Б. щели да съжалявали, в случай че подадат жалба срещу него, както и че щял да принудил ищеца да му даде и останалата 1/4 ид.ч. от имот 04279.613.21 и построените в него обекти. Сочи, че в резултат на оказвания многократен и разнопосочен натиск и при липсата на парични средства, които да бъдат заплатени от Т. Ц.в Б., ищецът се бил съгласил да дарил част от собствените му недвижими имоти. Смята се, че дарението е сключено при липса на воля и дарствено намерение у дарителя, поради което било нищожно поради противоречие с добрите нрави.

Ответникът оспорва предявения иск. Тази си процесуална позиция обосновава с доводи, че не отговаряло на истината твърдението на ищеца за липса на дарствено намерение, както и твърдението, че това дарение е извършено поради натиск от страна на ответника и неговия син К. Б.. Твърди, че нито ищецът, нито неговият син са заявявали, че К. Б. може да повлияе за прекратяване на договора между ДФ „Земеделие“ и И. Б.а, нито пък са е заявявали, че ще е длъжна да възстанови получените суми по програмата на ДФ „Земеделие“ в петкратен размер или приблизително сума в размер на 250 000 лв. Ответникът сочи, че се запознал с Т.

Ц.в Б. /син на ищеца/ и И.С. Б.а /снаха на ищеца/ случайно. И. Б.а кандидатствала за някакъв проект по програма. Документите ѝ били одобрени и тя е трябвало да си плати осигуровките, за да стартира програмата. Оказвало се, че в момента нямат пари за заплащане на осигуровките и при това положение отпада програмата, а оставали няколко дни до крайният срок за погасяване на задълженията. Сочил, че познат на ответника, се обадил и го помолил да даде на Т. Ц.в Б. и И.С. Б.а 3000 лева на заем, за да платят задълженията и да не загубят програмата. Ответникът им услужил, както и завел И. Б.а при счетоводителката, която ползва да оправи документите и да преведе сумите. Изтъква, че Т. Б. многократно заявявал пред ответника и пред други присъстващи, че е доволен от жеста. Ответникът твърди, че никога и по никакъв начин не е искал от ищеца нещо в замяна. Заявява, че при една от срещите на добра воля и без ангажменти и задължения Т. му казал: „Б., аз съм много доволен от това, че без да ме познаваш ми помогна, аз искам да ти върна жеста“, на което ответникът възразил категорично. Поддържа, че срещите на ищеца и ответника продължили и при тези срещи Т. Б. заявявал, че общината му дължи 150 000 хиляди лева и има голям проблем да бъдат изплатени. Тъй като Т. Б. не работел никъде и чакал да изпадне от някъде имот, да го продаде, за да гледа семейството, а едновременно с това правел ремонт на апартаментите, които има-на сина, на него и И., на баща му и майка му, предложил на ответника, ако може да продаде имот, който се води на майка му и вуйчо му. Те щели да го прехвърлят, защото са много наследници, и не се разбират, а с чужд човек може да се разберат. Така и станало- прехвърлили на ответника собствените си 5/16 идеални части от имота в с. Изгрев, придобит по наследство, за който се проявил интерес и имота бил продаден. В присъствие на свидетел, ответникът предал парите. Излага, че Т. Б. му поискал сумата от 50 000 лв., която му била предоставена. Сочил, че в посочения период от време извършвал и други услуги на семейство Т. и И. Б.а, изразяващи се в заплащане на голяма част от семестриалните такси в университета на И. Б.а. За лечение на майката на И. Б.а дал около 5000 лева. Навежда, че заедно със сина си помогнал на Т. Б. да засади около 500 броя фиданки череша, както и му помагал за извършване на справки и снабдяване с документи от Държавен архив, служба „Земеделие“, кадастъра и общината за имоти на негови клиенти, за които трябвало да бъдат извършвани действия по узаконяването им и евентуална продажба след това. Сочил, че отношенията на ответника със сина на ищеца, а и със самите тях били приятелски и помагал, когато е имало нужда и с каквото може. Твърди, че като парична помощ, дадена на Т. Б.-сумата била в размер на около 80 000 лв. Изтъква се, че именно поради посочените причини в знак на признателност и благодарност за всичко направено от ответника, бил сключен и процесният договор за дарение.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, съобрази данните по делото и приложимия закон, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство е иск по чл. 226, ал. 3 ЗЗД за обявяване на нищожен поради липса на воля и дарствено намерение у дарителя и поради противоречие с добрите нрави на Договор за дарение от 15.03.2021г., обективиран в нотариален акт № 185, т. I, рег. № 2057, дело № 167/201г. на помощник - нотариус по заместване А.Б. при нотариус И.К.а с район на действие Районен съд - Б. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 241, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 1574, акт. № 111, том V, дело № 466/2021г. относно 1/10 ид. част от четири недвижими имота, предмет на договора /подробно индивидуализирани по граници и съседни в исковата молба/.

Уважаването на посочената искова претенция в настоящия казус е детерминирано от установяването на следните предпоставки: 1/ сключването на процесния договор за дарение между ищеца и ответника; 2/ че дарението е извършено поради натиск от ответника и неговия син К. Б.; 3/ че съпругата на Т. Б. е регистрирана като земеделски производител и е сключила договор за безвъзмездна финансова помощ с ДФ Земеделие; 4/ че синът на ответника К. Б. работи в ДФЗ и е консултирал И. Б.а във връзка с кандидатстването за

финансирането; 5/ че ответникът и неговият син са отправили искане до ищеца и неговия син Т. Б. за заплащане на парична сума от 100 000 лв., за да не бъде прекратен договорът с ДФЗ; 6/ че след сключване на договора за дарение натискът от ответника спаднал драстично.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в исковия граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищцовата страна следва да установи наличието на посочените шест изисквания. А в случай, че това бъде сторено, ответникът трябва да проведе насрещно непълно доказване на направените от него възражения, че сделката е валидна.

Именно в контекста на изложените принципни положения трябва да се потърси и разрешение на фактическите и на правните проблеми, които поставя разглежданият казус.

Първата от горепосочените предпоставки за уважаване на иска е налице. В тази връзка от приетия по делото препис на нотариален акт № 185, т. I, рег. № 2057, дело № 167/2021г. на помощник - нотариус по заместване А.Б. при нотариус И.К.а с район на действие Районен съд - Б. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 241, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 1574, акт. № 111, том V, дело № 466/2021г., се установява, че ищецът, в качеството му на дарител е сключил на 15.03.2021г. с ответника, в качеството му на дарен, процесния договор за дарение, по силата на който дарил на ответника по 1/10 ид. част от четири недвижими имота, предмет на договора /подробно индивидуализирани по граници и съседи в придобивния акт/.

От приетите по делото доказателства става ясно, че снахата на ищеца Ц. Н. Б. - И.С. Б.а е регистрирана като земеделски стопанин и на 15.01.2021 г. е сключила Административен договор № **** за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с Държавен фонд „Земеделие“ със срок за изпълнение от 15.01.2021г. до 15.01.2026 г. – за срок от 60 месеца, по силата на който е получила две плащания - първо плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро – в срок до два месеца след сключване на административния договор /извършено на 27.01.2021 година/; второ плащане в размер на левовата равностойност до 12 500 евро – когато след извършена проверка Разплащателна агенция е установила точното изпълнение на бизнес плана /извършено на 28.06.2021 година/. Следователно снахата на ищеца е бенефициер по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от ПРСР 2014-2020 година съгласно горепосочения административен договор Установено е, че във връзка с административния договор на И.С. Б.а – УРН 693725 не е налагана санкция, като периодът на мониторинг по този договор е 15.01.2026 година.

От събрания доказателствен материал по делото става ясно, че синът на ответника – св. К. Л.ов Б. работи в ДФЗ. К. Л.ов Б. е взел участие в одобряването на проектното предложение по сключения от снахата на ищеца с ДФЗ административен договор, като същият бил 1-ви оценител.

От събраните по делото доказателства може да са направи обоснован извод, че към датата на сключване на този административен договор синът на ответника св. К. Б. се е намирал с приятелски отношения със сина на ищеца – св. Т. Ц.в Б. и снахата на ищеца /съпруга на св. Т. Б./ - И.С. Б.а. Същите са ходили на общи екскурзии и почивки, както са чествали заедно лични празници. С оглед тези близки към момента на сключване на административния договор отношения между сина на ответника и сина, и снахата на ищеца може да се направи обоснован извод, че именно синът на ответника св. К. Б. е и консултирал И. Б.а във връзка с кандидатстването за финансирането по програмата на ДФЗ.

Спорни по делото са останалите две предпоставки уважаване на предявения установителен иск за нищожност на процесния договор за дарение, а именно: че дарението е извършено поради натиск от ответника и неговия син К. Б. и че ответникът и неговият син са отправили искане до ищеца и неговия син Т. Б. за заплащане на парична сума от 100 000 лв., за да не бъде прекратен договорът с ДФЗ. Следователно спорът е съсредоточен относно това дали мотивът на извършеното дарение противоречи на добрите нрави. За да се отговори на този въпрос следва да се имат предвид следните принципни положения, изведени в практиката на

ВКС (вж. Решение № 288 от 29.12.2022г. по гр.д. № 2293/2015г. по описа на ВКС, III г.о.):

Противоречие с добрите нрави е налице, когато сделката противоречи на общо установените нравствено етични правила на морала. Добрите нрави не са писани и конкретизирани, а съществуват като общи принципи, на чието нарушаване законодателят е придал правно значение, приравнявайки го по последица с нарушение на закона, затова вложеният в това понятие смисъл, следва да се тълкува, че в посочената категория попадат само онези наложени се правила и норми, които бранят правила, принципи, права и ценности, които са общи за всички правни субекти и чието зачитане е в интерес на обществените отношения като цяло, а не само на интереса на някоя от договарящите страни - такива са принципите на справедливостта, на добросъвестността и морала в гражданските и търговските взаимоотношения, намерили израз в отделни правни норми, а целта е предотвратяване на несправедливо облагодетелстване. С принципа на справедливостта в гражданските правоотношения се закриля и защитава всеки признат от нормите на гражданското право интерес, като се търси максимално съчетаване на интересите на отделните субекти. Съдебната практика приема, че значителната липса на еквивалентност в насрещните престации при двустранните договори може да се приеме за противоречие с добрите нрави, доколкото те са определени като граница на свободата на договаряне, предвидена в чл. 9 ЗЗД. Свободата на договарянето пък е рамкирана и от императивните разпоредби на закона. Така при преценка действителността на двустранните възмездни договори относно това дали са накърнени добрите нрави следва съдът да преценява действителната воля на страните, защото нормата на чл. 20 ЗЗД го задължава при тълкуване на договорите да установява действителната обща воля на страните, формирана от всичките им уговорки, да се отчита взаимната им връзка и целта на договора. Дарението обаче е едностранна сделка и чрез него едно лице се обогатява, т.е. неговото имущество се увеличава, като обогатяването на дарения и обедняването на дарителя настъпват веднага, тъй като основанието на договора за дарение е да се даде нещо безвъзмездно и тази цел е елемент от договора за дарение. Дарението е единственият договор, при който мотивите имат правно значение. Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал. 3 ЗЗД, ако мотивът, единствено поради който е направено дарението, е противен на закона или добрите нрави, дарението е нищожно. В случая, презумпцията, установена в чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД обръща доказателствената тежест и този, който твърди, че сделката е сключена в нарушение на добрите нрави, трябва да докаже това свое твърдение. Тази норма е в общата уредба на сделките и се отнася и за дарението, доколкото в специалната уредба не е изключено приложението ѝ, респ. не е преуреден въпросът. Основанието е обичайната цел на сделката като при дарение това е да се прехвърли собствеността върху някаква ценност върху някой без насрещна престация като мотивът и в този случай не е елемент от сделката, освен ако не е противоречащ на закона и морала. В този смисъл реализираното намерение за дарение е достатъчно основание на тази сделка, а този, който твърди, че тя е сключена с мотиви, противни на закона и добрите нрави, следва да докаже тези мотиви.

Съдът намира, че в настоящия случай се установи, че процесният договор за дарение е сключен с мотиви, които противоречат на добрите нрави. В тази връзка от събраните доказателства (включително показанията на разпитаните по делото свидетели – вече посочените св. Т. Ц.в Б. и К. Л.ов Б., както и К.Б.С. и Т.Й.К.) става ясно, че до датата на сключване на договора за дарение (15.03.2021г.) между ищеца и ответника не са съществували никакви отношения – както лични, така и делови. Отношения са съществували единствено между сина и снахата на ищеца (съответно св. Т. Б. и И. Б.а) със сина на ответника св. К. Б. и ответника, като основно са били свързани със сключването на административния договор с ДФЗ. Ищецът и ответникът са се запознали единствено и само във връзка прехвърлянето на идеални части на процесните имоти, както и на идеални части от други имоти, извън процесните.

Именно с оглед на липсата на каквито и да е предходни отношения между страните по делото следва изводът, че при извършване на процесната сделка е липсвал дарствен мотив

на ищеца да облагодетелства безвъзмездно ответника с притежаваните от него идеални части от недвижими имоти. В тази връзка следва да се кредитират показанията на св. Т. Ц.в Б. и св. К.Б.С., че дарението е осъществено под натиск, осъществено от ответника и неговия син, като в противен случай снахата на ищеца, ще връщала в петкратен размер предоставената безвъзмездна финансова помощ по сключения административен договор с ДФЗ.

При това положение не може да се приеме, че става въпрос за акт на щедрост, осъществено от ищеца в полза на ответника. Дарението е извършено с единствения мотив защита от неблагоприятни последици на подложения под натиск син на ищеца и неговата снаха, поради което то е извършено в противоречие с добрите нрави. Дарственият акт противоречи на закона, като е укорим като несъвместим с добрите нрави. Настоящият съдебен състав приема, че договорът за дарение накърнява установените в обществото норми на поведение и общоприетия морал, поради което е нищожен и искът с правно основание 226, ал. 3 ЗЗД за обявяване нищожността на договора за дарение от 15.03.2021г. като накърняващ добрите нрави, следва да бъде уважен, като основателен.

Относно разноските:

При този изход от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в тежест на ответника следва да бъдат поставени разноските, сторени от ищеца във връзка с водене на делото. Те обхващат внесената държавна такса от 50 лв., както и сумата от 2350 лв. заплатени адвокатски възнаграждения за двама адвокати, от която сума 350 лв. за първия упълномощен адвокат от ищеца адв. О. В. и 2000 лв. за втория упълномощен адвокат от ищеца адв. А. Б.. Според чл. 78, ал. 1 ГПК се присъжда възнаграждение само за един адвокат. Ако страната има двама адвокати, всеки от които е овластен с отделно пълномощно, следва да се присъди възнаграждението, заплатено на по-рано упълномощения адвокат, тъй като страната е упълномощила втория на свой риск, поради което не може да иска присъждане на заплатеното му възнаграждение. В настоящия случай по-рано упълномощеният от ищеца адвокат е адв. О. В., тъй като пълномощното за нея е от дата 31.01.2022г., а пълномощното за втория адв. А. Б. е от дата 20.01.2023г. При това положение на ищеца следва да се присъди възнаграждението, заплатено на по-рано упълномощения адв. О. В. в размер на 350 лв. В обобщение на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер от 400 лв., от която сума 50 лв. - внесена държавна такса и 350 лв. – адвокатско възнаграждение, заплатено на по-рано упълномощения адв. О. В..

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Б. Гражданско отделение, Осми състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА, на основание чл. 226, ал. 3 ЗЗД – поради липса на воля и дарствено намерение у дарителя и поради противоречие с добрите нрави, на **договор за дарение от 15.03.2021г.**, сключен между Ц. Н. Б., ЕГН *****, от гр. Б. ул. „Е.П.*** и Л. Г. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.***, **обективиран в нотариален акт № 185, т. I, рег. № 2057, дело № 167/2021г.** на помощник - нотариус по заместване А.Б. при нотариус И.К.а с район на действие Районен съд - Б. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 241, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 1574, акт. № 111, том V, дело № 460/2021г., с който Ц. Н. Б., ЕГН ***** дарява на Л. Г. Б., ЕГН ***** притежаваните от него идеални части от четири недвижими имота, както следва: **1. 1/10 ид. част от Сграда** с предназначение „жилищна - еднофамилна“, заснета с идентификатор **04279.628.600.1**, разположена в поземлен имот с идентификатор 04279.628.600, брой етажи: 1, брой самостоятелни обекти в сградата: няма данни, със застроена площ от 57 кв.м., по кадастралната карта на гр. Б. община Б. одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо сградата е от 04.02.2021г., находящ се в гр. Б. ул.

Гемеджиите (Г. Сивков), при граници (съседи): поземлен имот с идентификатор 04279.628.158, поземлен имот с идентификатор 04279.628.600 и сграда с идентификатор 04279.628.160.1, а съгласно документ за собственост същият недвижим имот представлява: Двуетажна паянтова жилищна сграда, построена в парцел X, с планоснимачен № 222, квартал 1, по плана на гр. Б. квартал „С.“, при граници (съседи): наследници на Г.Я.Н., черковен имот и улица, който недвижим имот съгласно Удостоверение № 86, издадено на 16.02.2021г. от Община Благоевград е идентичен на урегулиран поземлен имот VI с планоснимачен № 4807, квартал 10 по плана на квартал „С.“ на гр. Б. одобрен със Заповед № 889/10.11.1997г., а по кадастралната карта на гр. Б. одобрена със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г.; **2. 1/10 ид. част от Поземлен имот с идентификатор 04279.628.600**, по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б. община Б. област Б. одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 08.02.2021г., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 метра), с площ 754 кв.м., с адрес на имота: гр. Б. улица Гемеджиите (Г.Сивков), при граници (съседи): 04279.628.160, 04279.628.440, 04279.628.158, с номер по предходен план 4907, кв. 10, парцел 6, който недвижим имот съгласно документ за собственост представлява парцел X, планоснимачен № 222, квартал 1, по плана на гр. Б. кв. С., при граници (съседи): наследници на Г.Я.Н., черковен двор и улица, който недвижим имот съгласно Удостоверение № 86, издадено на 16.02.2021г. от Община Благоевград е идентичен на урегулиран поземлен имот VI с планоснимачен № 4807, квартал 10 по плана на квартал „С.“ на гр. Б. одобрен със Заповед № 889/10.11.1997г., а по кадастралната карта на гр. Б. одобрена със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г.; **3. 1/10 ид. част от Поземлен имот с идентификатор 04279.101.42**, по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б. община Б. област Б. одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 09.02.2021г., с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: нива, категория на земята: 8, с площ 1055 кв.м., с адрес на имота: гр. Б. местността „А.Д.“, при граници (съседи): 04279.101.43, 04279.101.44, 04279.101.45, 04279.101.37, 04279.101.39, 04279.101.40, с номер по предходен план 101042, а съгласно документ за собственост същият имот представлява: Нива с площ от 1,055 дка, осма категория, представляваща имот № 101042, по плана картата на землището, находяща се в местността „А.Д.“, землището на гр. Б. при граници (съседи): имот № 101040- дърво на кметство гр. Б. имот № 101039 - нива на Ц.И.Д., имот № 101037- дърво селищна територия на Кметство гр. Б. имот № 101044 - дърво на Кметство гр. Б. имот № 101043- нива на наследниците на И.С.А. и **4. 1/10 ид. част от Поземлен имот с идентификатор 04279.151.26**, по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б. община Б. област Б. одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на изпълнителния директор на АК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 09.02.2021г., с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: нива, категория на земята: 4, с площ 5004 кв.м., с адрес на имота: гр. Б. местността „К.“, при граници (съседи): 04279.151.28, 04279.151.48, 04279.151.49, 04279.151.13, 04279.151.27, с номер по предходен план 151026, а съгласно документ за собственост същият имот представлява: Нива с площ от 5,005 дка, четвърта категория, представляваща имот № 151026, по плана картата на землището, находяща се в местността „К.“, землището на гр. Б. при граници (съседи): имот № 151013- нива на наследниците на Г.А.М., имот № 151049 - полски път на Кметство гр. Б. имот № 151048- дърво полски път на Кметство гр. Б. имот № 151028 - нива на наследниците на А.Х.Б., имот № 151027- нива на наследниците на К.Х.Ч..

ОСЪЖДА Л. Г. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.*** да заплати на Ц. Н. Б., ЕГН *****, от гр. Б. ул. „Е.П.“, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноси в размер на

400 лв. /четиристотин лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____